

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak nrs. 07/38063 en 07/38064 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Haarlem, van 23 oktober 2007 in het geding tussen:

appellante

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 6 oktober 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 23 oktober 2007, verzonden op 24 oktober 2007, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, voor zover thans van belang, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 31 oktober 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillesen, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. W.S. van Helvoort, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Beek-Gillesen
Lid van de enkelvoudige kamer

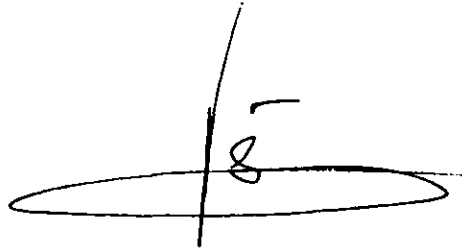
w.g. Van Helvoort
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 26 november 2007

361.

Verzonden: 26 november 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummers: AWB 07 / 38064 (voorlopige voorziening)
AWB 07 / 38063 (beroep)

uitspraak van de voorzieningenrechter van 23 oktober 2007

in de zaak van:

geboren op _____ van Angolese nationaliteit, verblijvende in
Detentiecentrum Noorderzand te Heerhugowaard,
verzoekster,
gemachtigde: mr. M. Spapens, advocaat te Amsterdam,

tegen:

staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. R.A.B. van Steijn, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te
's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Verzoekster heeft op 1 oktober 2007 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 6 oktober 2007 afgewezen. Verzoekster heeft tegen het besluit op 6 oktober 2007 beroep ingesteld.
- 1.2 Verzoekster heeft op 6 oktober 2007 gevraagd een voorlopige voorziening te treffen. zij verzoekt verweerder te verbieden haar uit te zetten voordat de rechtbank op het beroep heeft beslist.
- 1.3 De openbare behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 16 oktober 2007. Verzoekster is in persoon verschenen, bijgestaan door mr. M. Woudwijk, kantoorgenoot van haar gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

- 2.1 Indien tegen een besluit beroep is ingesteld, kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

zaaknummers: AWB 07 / 38064 (voorlopige voorziening)
AWB 07 / 38063 (beroep)

2

- 2.2 Ingevolge artikel 8:86, eerste lid, Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak. Er bestaat in dit geval aanleiding om van deze bevoegdheid gebruik te maken.
- 2.3 In de hoofdzaak toetst de voorzieningenrechter het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.
- 2.4 De aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd is afgewezen in het kader van de zogenoemde aanmeldcentrumprocedure (verder te noemen ac-procedure). Een aanvraag kan in dat kader worden afgewezen, indien dit zonder schending van eisen van zorgvuldigheid binnen 48 proces-uren kan geschieden.
- 2.5 Verzoekster heeft ter onderbouwing van haar aanvraag het volgende aangevoerd. Verzoekster zat in haar land van herkomst, Angola, op een avondschool. In maart 2006 was ze 's avonds op weg van de avondschool naar huis en is zij door een man met een pistool bedreigd die haar vervolgens heeft verkracht. Op 3 juli 2006 werd verzoekster wederom verkracht toen zij op weg van school naar huis was. Dit keer was de man die haar de eerste keer verkrachtte niet alleen. Hij werd vergezeld van een man die een uniform leek te dragen. Diezelfde avond is verzoekster naar haar vriendin gegaan. Ze was bang dat haar vader te weten zou komen dat ze geen maagd meer was en dat hij haar zou doden. Verzoeksters zuster is in het verleden uitgehuwelijkt aan een veel oudere man. Dit wilde zij niet en is toen gevlucht. Haar vader heeft alle kleren en foto's van haar zuster verbrand en verzoekster heeft nooit meer iets van haar zus gehoord. Wanneer verzoekster alleen al de naam van haar zuster zou noemen zou ze het huis worden uitgezet. Ook vreesde ze dat de mannen die haar hadden verkracht haar zouden vinden en vermoorden. Verzoekster is drie dagen later naar een vrouw genaamd _____ gegaan, een familielid van _____. In augustus 2006 is verzoekster aan haar buik geopereerd in verband met letsel dat ze tijdens de verkrachting heeft opgelopen. In de tijd dat ze bij _____ verbleef heeft verzoekster via internet een man leren kennen die net als zij gelovig was. Ze vertelde hem haar hele verhaal en dat ze, omdat ze nergens naar toe kon, zelfmoord wilde plegen. Deze man heeft haar toen geadviseerd naar Nederland te vluchten om asiel aan te vragen. Hij heeft haar in contact gebracht met ene _____. Eind augustus 2007 heeft verzoekster haar land onder begeleiding van _____ verlaten.
- 2.6 Verweerder heeft zich op de volgende standpunten gesteld. De vrees die verzoekster ontleend aan de door haar beschreven verkrachtingen wordt niet aannemelijk geacht. Dat verzoekster stelt dat zij bang is voor haar vader omdat ze denkt dat hij haar zal vermoorden wanneer hij erachter komt dat zij niet als maagd het huwelijk in zal gaan is niet plausibel. Ook de vrees die verzoekster stelt te hebben van de zijde van de mannen die haar hebben verkracht is niet reëel. Verzoekster komt niet in aanmerking voor verblijf op grond van artikel 29, eerste lid, onder a, b, dan wel c, Vreemdelingenwet 2000 (Vw).
- 2.7 Verzoekster heeft hier tegen het volgende aangevoerd. Gezien de problemen van haar zus, het feit dat niemand haar kan beschermen en de oude tradities van haar ouders is de vrees van verzoekster voor problemen met haar vader reëel. Verweerder gaat er

zaaknummers: AWB 07 / 38064 (voorlopige voorziening)
AWB 07 / 38063 (beroep)

3

daarnaast te gemakkelijk vanuit dat verzoekster bescherming kan krijgen van de autoriteiten. Ze heeft geen mannen in haar omgeving op wie ze terug kan vallen. Dit geldt ook ten aanzien van de vrees die verzoekster heeft voor de mannen die haar hebben verkracht. Gezien de omstandigheid dat ze twee maal door dezelfde man is verkracht is geen sprake van willekeur. Bovendien droeg een van de mannen tijdens de tweede verkrachting een uniform. Verweerder kon tevens niet zonder meer stellen dat verzoekster niet onder het traumatabeleid viel.

De voorzieningenrechter overweegt als volgt.

- 2.8 Een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd kan worden verleend op de in artikel 29 Vw genoemde gronden.
- 2.9 Ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.
- 2.10 Verweerder heeft in C14/3 (voorheen genummerd: C1/3.2) Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc) beleidsregels neergelegd over zijn beoordeling van de geloofwaardigheid van verklaringen van asielzoekers. In C14/3.3 (voorheen genummerd: C1/3.2.3) Vc heeft verweerder het volgende opgenomen:
Bij de beoordeling of het asielaas van de vreemdeling geloofwaardig is, spelen de volgende elementen een rol:
- de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door de vreemdeling in zijn asielaas naar voren gebrachte feiten;
 - de beoordeling van het realiteitsgehalte van de door de vreemdeling aan de feiten ontleende vermoedens over wat hem als gevolg daarvan bij terugkeer aan behandeling staat te wachten; en
 - de beoordeling van het realiteitsgehalte van de door de vreemdeling weergegeven verklaringen van derden, welke derden veelal niet als objectieve bron kunnen worden aangemerkt.
- (...)
- Het asielaas is als geheel geloofwaardig indien:*
- de in het asielaas naar voren gebrachte feiten geloofwaardig zijn;
 - de aan deze feiten ontleende vermoedens plausibel zijn; en
 - de in dit verband weergegeven verklaringen van derden plausibel zijn.
- (...)
- Indien het relaas van de vreemdeling niet geloofwaardig wordt bevonden, kan hij in beginsel geen aanspraken ontlenen aan de asielgronden zoals neergelegd in artikel 29, eerste lid, onder a, b en c Vw. Indien echter aan de door de vreemdeling naar voren gebrachte feiten niet wordt getwijfeld, maar de ongeloofwaardigheid slechts in gelegen in het realiteitsgehalte van de door de vreemdeling aan die feiten ontleende vermoedens, dient inhoudelijk toetsing van de naar voren gebrachte feiten aan het beleid inzake artikel 29, eerste lid, onder c, Vw nog wel plaats te vinden.*
- 2.11 De voorzieningenrechter stelt voorop dat verweerder de feiten, zoals verzoekster die naar voren heeft gebracht, geloofwaardig acht. De vraag is of verweerder de aan die feiten ontleende vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag dan wel voor een behandeling in strijd met artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de

zaaknummers: AWB 07 / 38064 (voorlopige voorziening)
AWB 07 / 38063 (beroep)

4

rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) in redelijkheid niet plausibel heeft kunnen achten.

- 2.12 De voorzieningenrechter is van oordeel dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen overwegen dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij vanwege de gebeurtenissen heeft te vrezen voor haar vader. Verweerder heeft op basis van hetgeen verzoekster heeft verklaard, namelijk dat haar vader haar zal doden wanneer hij erachter komt dat zij niet als maagd het huwelijk in gaat, kunnen overwegen dat dit een onzekere toekomstige gebeurtenis betreft. Niet is gebleken dat verzoeksters vader op de hoogte is van de verkrachtingen. Dat verzoeksters zuster in het verleden is uitgehuwelijkt aan een oudere man en zich hieraan heeft onttrokken hetgeen voor verzoeksters vader aanleiding is geweest alle herinneringen met die zuster uit te wissen, kan niet tot een ander oordeel leiden. Dit heeft verweerder een onvoldoende rechtvaardiging kunnen vinden voor de conclusie dat verzoekster nu zal worden gedood.
- 2.13 Ook met betrekking tot de gestelde vrees voor de mannen die verzoekster hebben verkracht heeft verweerder in redelijkheid kunnen concluderen dat verzoekster deze vrees niet aannemelijk heeft gemaakt. Verweerder heeft zich op het standpunt kunnen stellen dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij geen willekeurig slachtoffer was. Uit het algemeen ambtsbericht over Angola van december 2006 blijkt dat mishandeling, verkrachting en ander seksueel geweld nog veelvuldig en wijdverspreid voorkomen, zowel binnen het huwelijk als daarbuiten. Dat verkrachting regelmatig voorkomt en verzoekster twee maal door dezelfde persoon is verkracht, leidt niet tot de conclusie dat de criminelen het speciaal op haar hadden voorzien en dat zij in de toekomst wederom van hen te vrezen zal hebben. Hierbij heeft verweerder de omstandigheden kunnen betrekken dat verzoekster heeft verklaard dat haar niet is gebleken dat de mannen het speciaal op haar hadden gemunt. Op de vraag in het nader geboor of het mogelijk was dat niet verzoekster maar een andere vrouw zou zijn verkracht wanneer zij op de plek was geweest waar verzoekster werd verkracht, heeft verzoekster bevestigend geantwoord.
- 2.14 Gelet op het feit dat verweerder geloof hecht aan de door verzoekster geschetste verkrachtingen dient te worden beoordeeld of verzoekster in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, Vw.
- 2.15 Verweerder heeft op goede grond overwogen dat niet is gebleken dat verzoekster is verkracht van overheidswege of door een groepering die de feitelijke macht in Angola uitoefent of een groepering waartegen de overheid niet in staat is bescherming te bieden. Dat verzoekster heeft verklaard dat één van de mannen kleding droeg die leek op een politie-uniform maakt het vorenstaande niet anders. Verzoekster heeft immers zelf verklaard dat criminelen vaak uniformen dragen. De voorzieningenrechter is van oordeel dat verweerder mocht overwegen dat ook overigens niet is gebleken van bijzondere individuele klemmende redenen van humanitaire aard die tot de conclusie leiden dat in redelijkheid niet van verzoekster kan worden verlangd terug te keren naar het land van herkomst.
- 2.16 De voorzieningenrechter zal het beroep ongegrond verklaren.
- 2.17 Nu in de hoofdzaak wordt beslist, zal de voorzieningenrechter het verzoek om een voorlopige voorziening afwijzen.

zaaknummers: AWB 07 / 38064 (voorlopige voorziening)
AWB 07 / 38063 (beroep)

5

2.18 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

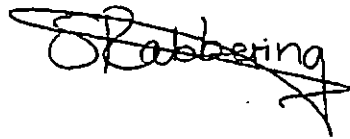
3. Beslissing

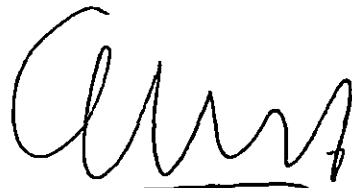
De voorzieningenrechter.

3.1 verklaart het beroep ongegrond;

3.2 wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. G.W.S. de Groot, voorzieningenrechter, en op 23 oktober 2007 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van mr. S. Rabbering, griffier.

Afschrift verzonden op : 24 OKT, 2007

Coll:

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak, voor zover deze de hoofdzaak betreft, hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen een week na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak. Van deze uitspraak staat, voor zover deze de voorlopige voorziening betreft, geen hoger beroep open.

Voor eensluidend afschrift.
De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

W.G. Plein 310
1054 SG Amsterdam

T. +31(0)20 412 17 32
F. +31(0)20 412 17 95
www.rswadvocaten.nl

Raad van State
Postbus 20019
2500 EA 'S-GRAVENHAGE

Per fax: 070-3651380

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN <i>600g-c</i>	
31 OKT 2007	
ZAANKR.	
AAN:	<i>V2</i>
BEHANDELD: DD:	PAR:

Hoger beroep

Amsterdam, 31 oktober 2007

Betreft : / Raad van State
Ons kenmerk : 00602396/WW/ww
Uw kenmerk : IND nr. 0709.19.0323 / V nr. :

Geachte heer, mevrouw,

Geeft eerbiedig te kennen,

Appellant kiest te dezer zake woonplaats te Amsterdam, WG plein 310, 1054 SG, ten kantore van Ross, Spapens & Woudwijk advocaten.

Mr M. Woudwijk verklaart hierbij, met recht van vervanging, bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn tot het indienen van het onderhavige hoger beroepschrift.

Appellant stelt hoger beroep in tegen de uitspraak van de President van de Arrondissementsrechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Haarlem, sector bestuursrecht, Vreemdelingenkamer, Reg.nr 07/38064 en 07/38063, d.d. 23 oktober 2007, verzonden op 24 oktober 2007. Een kopie van het afschrift van deze uitspraak treft u hierbij aan als productie 1.

Grief I

Appellant kan zich niet verenigen met de overweging 2.12 van de uitspraak.

Gronden waarop appellant zich met voorgaande niet kan verenigen:

- Hier wordt door de rechtbank overwogen dat niet is gebleken dat verzoeksters vader op de hoogte is van de verkrachtingen. Hierbij is door appellant echter naar voren gebracht dat er controle plaatsvindt na de huwelijksnacht of appellante maagd is. Dit komt op geen enkele wijze terug in de overwegingen van de rechtbank. Appellant kan zich hiermee niet verenigen. De rechtbank heeft met deze overweging miskend dat een overtuigend argument is aangevoerd dat de vader wel op de hoogte zal raken. De rechtbank had dan ook dienen te concluderen dat verweerder niet de aanvraag had kunnen afwijzen omdat niet is gebleken dat hij op de hoogte was van de verkrachtingen. Er is door de rechtbank onvoldoende rekening gehouden met de aangevoerde argumenten op dit punt.

- Appellant kan zich daarnaast niet verenigen met de overwegingen dat verweerder op basis van hetgeen verzoekster heeft verklaard heeft kunnen overwegen dat het om een onzekere

toekomstige gebeurtenis betreft. Hierbij heeft de rechtbank miskend dat de vader van appellant heeft gezegd tegen appellant dat hij haar zou doden als één van zijn dochters nog eens schande over de familie zou brengen (pagina 6 nader gehoor, tweede vraag). Er wordt door verweerder uitgegaan van de feiten en er wordt dus ook van dit feit uitgegaan. Ten onrechte is er daarom geoordeeld dat het gaat om een onzekere toekomstige gebeurtenis. De rechtbank had dienen te oordelen dat nu er uitgegaan wordt van de feiten er tevens uitgegaan wordt van het feit dat haar vader haar zal doden omdat zij geen maagd meer is.

Grief II

Appellante kan zich niet verenigen met de overweging 2.15 van de uitspraak.

Gronden waarop appellante zich met voorgaande niet kan verenigen:

Hier wordt door de rechtbank overwogen dat verzoekster zelf heeft verklaard dat criminelen vaak uniformen dragen. Hierbij is echter niet onderzocht of de criminelen dan gezien dienen te worden als een groepering waartegen de overheid niet in staat is bescherming te bieden. In dit kader is gewezen op informatie van het ambtsbericht waarin staat dat men over het algemeen terugvalt op mannen in hun omgeving omdat de politie in de praktijk weinig bescherming biedt. Uit de uitspraak blijkt niet dat dit is meegewogen. De rechtbank heeft dan ook miskend dat er ook een mogelijkheid bestaat om een vergunning te verlenen op grond van het traumatabeleid als vaststaat dat het niet gaat om een politieagent. In het beroep is wel aangevoerd dat ook als het niet gaat om een politieagent er een beroep wordt gedaan op het traumatabeleid. Er had vervolgens in de uitspraak aandacht besteed dienen te worden aan de vraag of het reëel is om van appellant te eisen dat zij bescherming vroeg en hoe reëel het is dat zij die kreeg. Deze vraag is ten onrechte niet aan de orde gekomen omdat er niet is onderzocht of deze criminelen onder de groeperingen kunnen vallen genoemd in het traumatabeleid.

Grief III

Appellante kan zich niet verenigen met de overweging 2.16 t/m 2.18 van de uitspraak.

Gronden waarop appellante zich met voorgaande niet kan verenigen:

Ten onrechte heeft de rechter overwogen dat het beroep ongegrond wordt verklaard, de voorlopige voorziening wordt afgewezen en er geen veroordeling plaatsvindt in de proceskosten.

De grieven dienen in onderlinge samenhang te worden behandeld.

Petitum

Op grond van vorenstaande verzoekt appellant u het hoger beroep gegrond te verklaren, de bestreden uitspraak te vernietigen en de Staatssecretaris te veroordelen in de proceskosten.

Hoogachtend,

Mr. M. Woudwijk

cc. verweerder, GCPV